



# CREȘTEREA CURCANILOR

## CUPRINS

INTRODUCERE.....	9
CAPITOLUL I. PREMISE ÎN CREȘTEREA CURCANILOR.....	11
§ 1. Origini. Evoluție .....	11
1.1. Curca mexicană - <i>Meleagris gallopavo mexicana</i> și <i>Meleagris gallopavo gallopavo</i> .....	12
1.2. Curca americană - <i>Meleagris gallopavo silvestris</i> .....	13
1.3. Curca ocelată - <i>Meleagris ocellata</i> .....	13
1.4. Curca Rio Grande - <i>Meleagris gallopavo intermedia</i> ....	15
1.5. Curca Merriam - <i>Meleagris gallopavo merriami</i> .....	15
§ 2. Importanța cărnii de curcan în alimentația omului .....	16
CAPITOLUL II. RASE DE CURCI DOMESTICE .....	21
§ 1. Aspecte generale.....	21
§ 2. Curcile bronzate.....	23
2.1. Rasa bronzată ameliorată.....	23
2.2. Rasa bronzată cu pieptul larg ( <i>Mammoth</i> ).....	25
2.3. Rasa bronzată nord-caucaziană.....	25
2.4. Rasa bronzată canadiană ( <i>Charlerois</i> ).....	25
2.5. Rasa roșie de Bourbon .....	26
2.6. Rasa roșie de Nebraska.....	27
§ 3. Curcile negre .....	27
3.1. Rasa neagră de Norfolk.....	27
3.2. Rasa neagră de Sologne .....	28
3.3. Rasa neagră de Bourbonnais .....	28



§ 4. Curcile albe .....	29
4.1. Rasa albă de Olanda.....	29
4.2. Rasa de albă de Beltsville .....	30
§ 5. Curcile comune (autohtone) .....	32
<b>CAPITOLUL III. TEHNOLOGIA DE ÎNMULȚIRE A CURCILOR.....</b>	<b>33</b>
§ 1. Alegerea ouălor pentru incubație .....	33
§ 2. Incubația (clocirea) ouălor.....	40
<b>CAPITOLUL IV. TEHNOLOGIA DE CREȘTERE ȘI EXPLOATARE A CURCILOR.....</b>	<b>46</b>
§ 1. Hrănirea și alimentarea cu apă.....	46
§ 2. Adăpostul .....	56
§ 3. Întreținerea și exploatarea curcilor de reproducție.....	58
<b>CAPITOLUL V. SĂNĂTATEA EFECTIVULUI DE CURCI. PRINCIPALELE AFECȚIUNI .....</b>	<b>63</b>
§ 1. Salmoneloza .....	63
ANEXĂ. Regulamentul (UE) nr. 1190/2012 al Comisiei din 12 decembrie 2012 privind un obiectiv al Uniunii de reducere a <i>Salmonella Enteritidis</i> și a <i>Salmonella</i> <i>Typhimurium</i> la efectivele de curcani, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului.....	65
§ 2. Boala Newcastle (Pseudopesta aviară; Pesta aviară atipică; Ciuma păsărilor) .....	76
ANEXĂ. Ordin nr. 153 din 27 iunie 2006 (actualizat) pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controlul bolii de Newcastle (pseudopesta aviară) .....	80
§ 3. Rinotraheita [guturai, TRT ( <i>turkey rhinotracheitis</i> ), sindromul capului umflat ( <i>swollen head syndrome - SHS</i> )] .....	107
§ 4. Encefalomielita aviară .....	108
§ 5. Enterita hemoragică .....	108

*Creșterea curcanilor*





§ 6. Leucoza aviară .....	110
§ 7. Gripa aviară (Influența aviară) .....	111
<b>ANEXĂ. Ordin nr. 54 din 28 februarie 2007 pentru     aprobarea Normei sanitare veterinare privind     măsurile de control pentru gripa aviară .....</b>	
§ 8. Infecția rinotraheală ornitobacteriană <i>Ornitobacterium rinotracheale - ORT</i> .....	186
§ 9. Infecția cu clostridii .....	186
§ 10. Infecția cu chlamidii (ornitoza) .....	187
§ 11. Coliinfectiile .....	187
§ 12. Pasteureloza (holera păsărilor) .....	188
§ 13. Micoplasmoza aviară .....	190
13.1. <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (MG) .....	191
13.2. <i>Mycoplasma meliagridis</i> (MM) .....	194
13.3. <i>Mycoplasma synoviae</i> (MS) .....	194
§ 14. Rujetul .....	196
§ 15. Stafilococia .....	197
§ 16. Inflamația labei piciorului .....	199
§ 17. Coriza curcilor (Bordetelioza aviară) .....	199
§ 18. Micozele .....	201
§ 19. Coccidioza .....	202
§ 20. Boala capului negru (denumită și: <i>Histomonază,     Tiflohepatită, Enterohepatită</i> ) .....	203
§ 21. Parazitozele intestinale .....	204
§ 22. Ciugulirea vătămatoare; Canibalismul .....	206
<b>BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ .....</b>	<b>209</b>



## INTRODUCERE

*Evenimentele din decembrie 1989 au dus, în cele din urmă, la restructurarea întregii vieți economice și sociale din România, dar și a modului de gândire privind posibilitatea dezvoltării unei afaceri personale cu scopul obținerii unui profit care să ne asigure îmbunătățirea condițiilor de viață.*

*Astfel, în ultima perioadă, beneficiind și de fonduri europene, multe persoane îndrăgostite de natură au înțeles că pot face și altceva, orientându-se spre deschiderea unor crescătorii, fie ele de curcani, găini, prepelițe etc.*

*Majoritatea celor care s-au orientat către creșterea curcanilor consideră că această activitate, dacă este bine organizată, poate genera o sursă de venit care să le asigure un trai decent. Dar, pentru a fi bine organizată, fermierul trebuie, în primul rând, să fie bine documentat, să cunoască o serie de probleme privind biologia și comportamentul acestei specii, tehnologia de creștere și, în mod deosebit, valorificarea eficientă a curcanului.*

*Pentru unii întreprinzători curcanul constituie un miraj deoarece este incontestabil o pasăre cu o mare importanță economică. Carnea lui excelentă este apreciată și căutată atât în țară, cât și în străinătate, iar creșterea acestuia se pretează mai ales în condițiile din țara noastră.*

*În dorința de a veni în sprijinul celor care doresc și solicită să înființeze o crescătorie de curcani, am hotărât redactarea acestei lucrări, unde să fie expuse, pe înțelesul tuturor, cele mai importante informații cu privire la creșterea acestor minunate păsări.*

*Lucrarea se dorește a constitui, în primul rând un ghid, un îndreptar în care cei interesați să poată găsi date și informații privind creșterea și exploatarea curcanului (condiții privind adăpostul, microclimatul, așternutul, hrana), măsurile ce trebuie aplicate pe parcursul tehnologiei de creștere, precum și alte informații necesare pe care un crescător trebuie să le stăpânească.*





# Capitolul I

## PREMISE ÎN CREȘTEREA CURCANILOR

### § 1. Origini. Evoluție

Curcile domestice (unele din cele mai mari păsări din ordinul *Galliformes*, familia *Phasianidae*) provin din curcile sălbatice originare din America de Nord și America Centrală, unde pot fi întâlnite și în zilele noastre.

Masculii sălbatici sunt mai masivi decât femelele (un exemplar mascul crescut în sălbăticie poate ajunge la cca. 6-10 kg), prezintă un fel de „barbă” în dreptul gâtului, de până la 9 cm (formată din pene foarte subțiri care se aseamănă firelor de păr), iar penele au diferite nuanțe: roșii, purpurii, verzi, aurii, de culoarea cuprului și a bronzului. La început de primăvară, masculul scoate un sunet specific, cu care ademenește femelele.

Femele sălbatice, în schimb, sunt mult mai ușoare, putând ajunge doar la 3-4 kg.

Curcile sălbatice sunt surprinzător de agile, foarte prudente, fug imediat ce simt că se află în pericol. Cu toate acestea deseori cad pradă vulpilor, lincșilor, coioșilor și chiar uliilor.

Habitatul lor ideal îl reprezintă savanele ori regiunile împădurite.

În ceea ce privește hrănirea, aceste păsări sunt omnivore; hrana lor este constituită din: ghindă, nuci, diverse semințe, bace, ienupăr, rădăcini, ierburi și insecte. Rareori se hrănesc și cu broaște ori reptile mici.

Referitor la reproducție, având în vedere că nu sunt deloc păsări pretențioase la mâncare, se înmulțesc destul de ușor. Masculii sunt poli-gami. Pentru a le impresiona pe femele, se înfoaie iar gâtul, capul și mărgele își pot schimba culoarea în funcție de dispoziția lor (albastru, roșu, alb).

Femelele sălbatice își aleg cu grijă locul pentru a-și depune ouăle, unde își construiesc un cuib din noroi și crenguțe. Uneori se pot



# Capitolul II

---

## RASE DE CURCI DOMESTICE

### § 1. Aspecte generale

Spre deosebire de alte specii de păsări, care au un număr mult mai mare de rase și varietăți, curcile domestice se prezintă într-un număr relativ restrâns, caracterizate toate prin aceeași conformație corporală, dar diferind între ele pe criterii precum: greutatea corporală a exemplarelor adulte, culoarea penajului, proprietățile cărnii, însușirile de reproducție, ritmul de creștere etc.

După greutatea corporală a exemplarelor adulte (în special masculi), putem diferenția între:

- rase grele (peste 14 kg);
- rase intermediare sau semigrele (12-14 kg);
- rase ușoare (sub 12 kg).

În funcție de culoarea penajului se pot clasifica în:

- rase bronzate;
- rase negre;
- rase roșii;
- rase albe.

De asemenea, în funcție de conformația pieptului, se mai pot clasifica în:

- curci cu pieptul larg (cele care la vârsta de 20 săptămâni au lățimea pieptului de cel puțin 10 cm iar adâncimea de cel puțin 24 cm) și
- curci cu pieptul înalt.

Cel mai frecvent este folosită, însă, clasificarea în funcție de culoarea penajului.